

Arrest

nr. 77 196 van 14 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 6 januari 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 december 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BAKI verschijnt, die voor de verzoekende partijen en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster dient op 13 september 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De aanvraag wordt op 1 december 2011 onontvankelijk verklaard. Deze beslissing werd haar op 12 december 2011 ter kennis gebracht. Het betreft de bestreden beslissing.

Het attest van immatriculatie werd ingetrokken op 6 december 2011 en dezelfde dag kreeg zij een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker, onder een bijlage 13quinquies. Op 11 december 2011 maakte verzoekster nog bijkomende stukken over in het kader van haar aanvraag 9ter. Op 16 december 2011 diende zij een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de

vreemdelingenwet, aangevuld met bijkomende stukken per aangetekend schrijven van 23 december 2011.

De bestreden beslissing is gemotiveerd als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter — § 3 3 — van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1 4 lid en artikel 9ter §3, 3 volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 1705.2007. De standaard medische getuigschriften dd. 09.08.2011 en 19.08.2011 tonen geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het mode) van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Enig Middel : schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980 en schending van het redelijkheidsbeginsel. Dat de overgemaakte medische attesten voldoen aan alle voorwaarden zoals gesteld in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980. De ziekte waaraan verzoekers lijden, de graad van ernst van de ziekte, alsook de noodzakelijk geachte behandeling worden vermeld in het standaard medisch attest. Minstens kan de graad van ernst worden afgeleid uit de ziekte zelf, en uit de gevolgen indien de behandeling zou worden stopgezet. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft evenmin rekening gehouden met de overige medische attesten die zich in het administratief dossier bevinden, en die tevens de graad van ernst van de ziekte aangeven. Indien de Dienst Vreemdelingenzaken bijkomende informatie wenste, diende zij bijkomende onderzoekshandelingen te stellen en/of bijkomende informatie vragen aan verzoeker. Verzoeker wordt door de handelswijze van de Dienst Vreemdelingenzaken voor voldongen feiten geplaatst. Zeker nu de Dienst Vreemdelingenzaken het recht heeft om de gezondheidssituatie van verzoeker te verifiëren door een arts aangesteld door de administratie. De beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken werd genomen op een kennelijk onredelijke manier. De bestreden beslissing is dan ook strijdig met het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980 en tot slot strijdig met het redelijkheidsbeginsel. De bestreden beslissing is derhalve nietig. In toepassing van het eerste middel is de bestreden beslissing dan ook nietig.”

2.2. Verzoekster betoogt dat de overgemaakte medische attesten voldoen aan alle voorwaarden gesteld in artikel 9ter van de vreemdelingenwet, meer bepaald zouden zij de ziekte, de graad van ernst en behandeling vermelden. Minstens zou uit de ziekte zelf de ernst kunnen afgeleid worden. Er werd geen rekening gehouden met de overige medische attesten in het administratief dossier en indien de verwerende partij meer informatie behoefde, had ze deze moeten vragen.

Uit het administratief dossier blijkt dat bij de aanvraag twee standaard medische attesten werden gevoegd, één van 19 augustus 2011 (op naam van het kind van verzoekster) en één van 9 augustus 2011 (op naam van verzoekster). Verzoekster verduidelijkt niet met “overige medische attesten” die zich in het administratief dossier bevinden geen rekening werd gehouden. Verzoeksters kritiek mist feitelijke grondslag.

In het medisch attest van 9 augustus 2011 wordt, met betrekking tot de graad van ernst, gesteld:

“Milde stressstoornissen met angstaanvallen.”

In het attest van 19 augustus 2011 wordt, met betrekking tot de graad van ernst, gesteld:

"Slaapstoornissen bij angstig ... dat eventueel bescherming opeist. Tevens onrust overdag."

Verzoekster stelt dat wel degelijk de graad van ernst van de aandoening wordt vermeld. Deze blote bewering wordt echter op geen enkele manier gestaafd.

In de mate verzoekster stelt dat de graad van ernst kan afgeleid worden uit de beschrijving van de ziekte, wordt verwezen naar artikel 9ter, §1, derde lid van de vreemdelingenwet, dat bepaalt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

Uit het derde lid kan afgeleid worden dat de wetgever drie cumulatieve voorwaarden vereist van elk standaard medisch getuigschrift dat bij een aanvraag 9ter wordt gevoegd, met name de vermelding van de ziekte, de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Een en ander impliceert dat een loutere beschrijving van de ziekte, in tegenstelling tot wat verzoekster lijkt te suggereren, onmogelijk voldoende kan zijn. De graad van ernst van de beschreven ziekte dient expliciet vermeld te worden in het standaard medisch getuigschrift. Op geen enkele wijze wordt in de medische attesten beschreven op welke manier de ziekte inwerkt op het lichaam of in welke fase deze zich bevindt.

Het is derhalve niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris de aanvraag 9ter onontvankelijk heeft verklaard, bij gebreke aan enige omschrijving van de graad van ernst van de ziekte. Waar verzoekster stelt dat de verwerende partij bijkomende inlichtingen had moeten vragen, kan zij niet gevolgd worden. Immers, berust, zoals elke vreemdeling die de overheid om een gunstmaatregel vraagt, de bewijslast op haar schouders. Dit kan bovendien in zoveel woorden ook gelezen worden in de supra geciteerde wettekst van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC